

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Κυριακή, 12 Ιουνίου 2016 (Ιω. ιζ' 1-13)

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε σήμερα είναι το περιεχόμενο μιας προσευχής που ο Χριστός απηύθυνε στο Θεό και Πατέρα του, λίγο πριν από το πάθος του και ονομάζεται αρχιερατική προσευχή. Στην τελευταία του αυτή προσευχή ο Χριστός παρακαλεί τον Πατέρα του για την ενότητα της Εκκλησίας και όλων των χριστιανών.

Προσεύχεται και λέγει: Πάτερ άγιε, φύλαξε αυτούς (δηλαδή τους μαθητές και τους πιστούς όλων των αιώνων) για να είναι «έν, καθώς ημείς». Ο Χριστός θέλει τους Χριστιανούς να είναι τόσο πολύ αγαπημένοι και αδελφωμένοι, ώστε όλοι μαζί να αποτελούν ένα σώμα. Όπως τα μέλη του ανθρωπίνου σώματος ενώνονται αρμονικά και αποτελούν ένα σώμα και όλα τα μέλη συνεργάζονται αρμονικά για το καλό του σώματος, με τον ίδιο τρόπο και τα μέλη της Εκκλησίας, οι Χριστιανοί, δηλαδή, πρέπει να είναι ενωμένοι σαν μια ψυχή, για να αποτελέσουν την Εκκλησία. Αυτή την έννοια έχει το «έν ώσι πάντες».

Μάλιστα, ο Χριστός δεν θέλει μια οποιαδήποτε ενότητα, αλλά την αγιοτριαδική ενότητα. Αυτή την έννοια έχει το «καθώς ημείς». Όπως τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, δηλαδή ο Πατέρας, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα είναι τόσο πολύ ενωμένα, ώστε στο καθένα να χωράνε τα άλλα δύο και τίποτε δεν μπορεί να τα διαιρέσει, κατά τον ίδιο τρόπο κι εμείς οι χριστιανοί πρέπει να αγαπιόμαστε τόσο πολύ, ώστε στην καρδιά του καθενός μας να

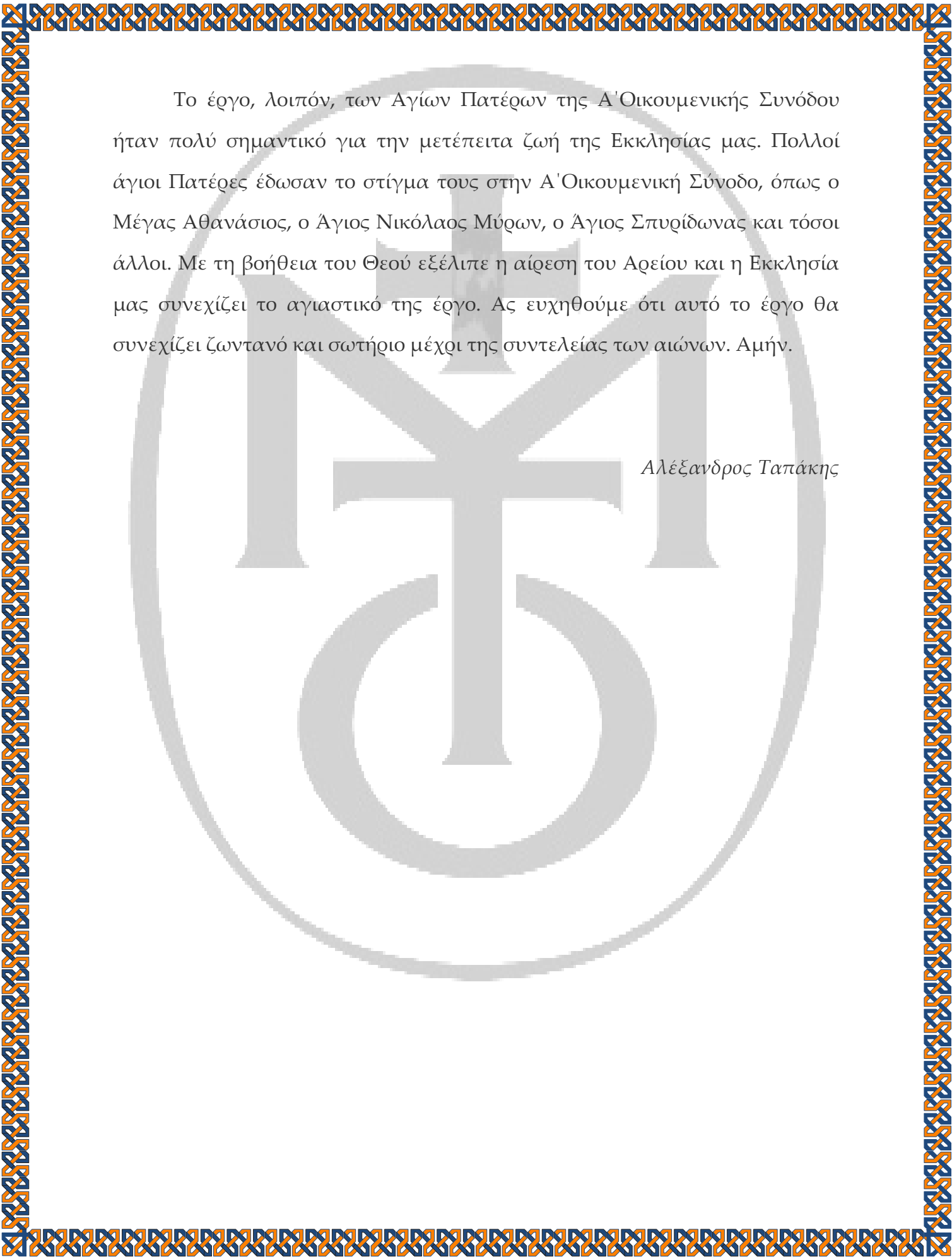
χωράνε όλοι οι άλλοι. Αυτή ήταν η παράκληση του Χριστού στην Αρχιερατική του προσευχή.

Δυστυχώς, η Εκκλησία δεν παρέμεινε ενωμένη, όπως την ήθελε ο Χριστός. Εκείνο που φταίει είναι τα αμαρτωλά πάθη των ανθρώπων και, κυρίως, **ο ανθρώπινος εγωισμός**. Λόγω του εγωισμού, πολλοί άνθρωποι δεν υπακούουν σε αυτά που ο Χριστός άφησε στην εκκλησία. Η Εκκλησία φυλάττει τις παραδόσεις της, σαν κόρη οφθαλμού, αλλά αυτοί προσπαθούν να βρουν λάθη, διδάσκουν λανθασμένες διδασκαλίες, αντίθετες από την διδασκαλία της Εκκλησίας.

Με τον τρόπο αυτό εγκαταλείπουν την Εκκλησία και δημιουργούνται τα σχίσματα και οι αιρέσεις. Κάποιοι άνθρωποι νομίζουν ότι είναι αυτόρκεις και δεν έχουν ανάγκη από την Εκκλησία. Δεν θέλουν να απαρηθούν τις εγωιστικές τους απόψεις και ο διάβολος τους παρασύρει ότι θα σωθούν μόνοι τους, χωρίς τη χάρη του Θεού και την άφεση των αμαρτιών που προσφέρει η Εκκλησία με τα **μυστήριά της**.

Οι Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου (που την μνήμη τους εορτάζουμε σήμερα) ανέτρεψαν με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος τη σατανική αίρεση του Αρειού. Καταξιώθηκαν θείου φωτισμού και θείας γνώσης και διεκήρυξαν ότι ο Χριστός ήταν Θεός αληθινός και όχι κτίσμα του Θεού, όπως τον ήθελε ο Άρειος, που έλεγε ότι «ο Χριστός ήν ποτέ ότε ουκ ήν», δηλαδή υπήρξε εποχή που ο Χριστός δεν υπήρχε και, σαν δημιούργημα του Θεού, κατασκευάστηκε μεταγενέστερα.

Για τους θεοφόρους Πατέρες, λοιπόν, της Α' Οικουμενικής Συνόδου, ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μέγας Αρχιερέύς, και τον δεχόμαστε ως " Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω πατρί, δί' ού τα πάντα εγένετο ...» όπως καθιερώθηκε πολύ σωστά να διακηρύσσεται στο Σύμβολο της Πίστεως.

Το έργο, λοιπόν, των Αγίων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου ήταν πολύ σημαντικό για την μετέπειτα ζωή της Εκκλησίας μας. Πολλοί άγιοι Πατέρες έδωσαν το στίγμα τους στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, όπως ο Μέγας Αθανάσιος, ο Άγιος Νικόλαος Μύρων, ο Άγιος Σπυρίδωνας και τόσοι άλλοι. Με τη βοήθεια του Θεού εξέλιπε η αίρεση του Αρείου και η Εκκλησία μας συνεχίζει το αγιαστικό της έργο. Ας ευχηθούμε ότι αυτό το έργο θα συνεχίζει ζωντανό και σωτήριο μέχρι της συντελείας των αιώνων. Αμήν.

Αλέξανδρος Ταπάκης